

РЕШЕНИЕ

№ 566

гр. София, 02.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10294** по описа за **2022** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Електрохолд Продажби“ АД (с предишно наименование „ЧЕЗ Електро България“ АД), ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], Б. М. Бизнес Център, представлявано от всеки двама от членовете на управителния съвет, а именно: К. Крал, Д. С. С. и Л. В., чрез представител по пълномощие адв. П. И. от САК, срещу Решение № 3067/07.08.2022г., постановено по н.а.х.д.№ 10494/2021 г. от СРС, 136-ти състав.

С обжалваното решение е потвърдено изцяло Наказателно постановление/НП/ № Р-10-414/26.05.2021 г., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което за нарушение на § 20 от ПЗР на Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 48/20.03.2013 г. за изискванията към възнагражденията, на касатора е наложена имуществена санкция, в размер на 500 лв., на основание чл. 221, ал.8, т.1, предложение първо от ЗППЦК.

В жалбата се сочи, че решението на въззивния съд е постановено в противоречие с материалния закон, при допуснати съществени процесуални нарушения и е необосновано. Твърди се, че дружеството не е осъществило вмененото му административно нарушение и районният съд превратно е тълкувал разпоредбите на закона. В АУАН и НП липсва конкретно описание на нарушението. Релевира се довод

за приложението на чл.28 ЗАНН.

В с.з. жалбата се поддържа от адв. Л., който претендира присъждането на разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк. Г. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата и моли съдът да потвърди въззивното решение.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Разпоредбата на чл. 63в от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл. 348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост” не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Приетата от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и от показанията на актосъставителя В. С.. При извършената проверка е установено, че дружеството е провело общо събрание на акционерите на 05.11.2020 г., на което е приета нова политика за възнагражденията. Съгласно § 20 от ПЗР на Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 48/20.03.2013 г. привеждането на политиката за възнагражденията съобразно новите изисквания е следвало да стане в срок до 30.09.2020 г. Контролните органи са констатирани, че „ЧЕЗ Електро България“ АД (със сегашно наименование „Електрохолд Продажби“ АД) не е спазило този срок, за което е съставен АУАН и впоследствие издадено НП.

При тази фактическа обстановка районният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството.

Този извод е правилен и решението на въззивната инстанция не страда от релевираните с касационната жалба пороци. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки подробни и задълбочени мотиви, чрез

които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи.

Съдът намира, че оплакването за допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон е неоснователно. Твърденията на касатора за липса на конкретно описание на нарушението не намират опора в събрания доказателствен материал. Както в АУАН, така и в НП нарушението е описано подробно и ясно, посочени са обстоятелствата, при които е извършено. В НП е направен подробен и задълбочен анализ в какво се състои несъответствието на старата политика за възнагражденията и приетите с измененията в Наредбата изисквания. Обратно на соченото в касационната жалба никъде в НП административнонаказващият орган не е посочил, че дружеството е следвало да приеме изцяло нова политика за възнагражденията. Както изрично е отразено в НП дружеството е следвало в законоустановения срок да приведе политиката си за възнагражденията съобразно новите изисквания, дадени с измененията на Наредбата.

Неоснователно е искането за приложение на чл.28 ЗАНН. В тази насока както административнонаказващият орган, така и въззивният съд, са изложили подробни и убедителни мотиви, които настоящата инстанция споделя напълно и не счита за необходимо да преповтаря.

Предвид горното, настоящият състав приема, че касираното решение е валидно, допустимо и правилно и при условията на чл.221, ал.2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

По разноските:

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл. 63,ал.3 ЗАНН на касатора не се дължат разноски, като при отхвърляне на претенцията за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

При този изход на делото и въз основа направеното искане и на основание чл.63д, ал.5 във вр. ал.4 ЗАНН, във вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ на Комисията за финансов надзор следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63в ЗАНН Административен съд София-град,Х.-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3067/07.08.2022 г., постановено по н.а.х.д.№ 10494/2021 г. от СРС,136-ти състав.

ОСЪЖДА „Електрохолд Продажби“ АД (с предишно наименование „ЧЕЗ Електро България“ АД), ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], Б. М. Бизнес Център да заплати на Комисията за финансов надзор разноски по делото ,в размер на 100 /сто /лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :